

סיפור מרגש לחנוכה על מיכאל רכס ז"ל, נעמי שמר ושירה "שבחי מעוז"

החנוכייה דולקת על גדות תעלת סואץ, אל מול האויב המצרי בעת מלחמת ההתשה 1969
הנה סיפור אישי ומרגש לחנוכה.

מספרים דורון פיליפס ועמית רכס

בשנת 1969 היה מיכאל קצין במילואים שהתנדב לחזק מעוז (מעוז = מוצב צבאי, משלט) מול תעלת סואץ. היו אלה ימיה הקשים של מלחמת ההתשה, והכוחות שלנו ושלהם כתשו אלה את אלה מידי יום. צה"ל ביקש מקציני מילואים שמוכנים להתנדב לשירות במעוזים. כמפקדי מעוזים וותיקים שיינסכו ביטחון בחיילי הצבא הסדיר לקצינים שהתנדבו קראו "נמרים" ומי שפיקד עליהם בין השאר היה האלוף שלמה (צייץ) להט.

מיכאל אהב לעשות דווקא, מעט להציק. הוא סיפר לבית שבכוונתו בחנוכה לעשות דווקא למצרים ולהדליק נרות חנוכה מול הפרצוף שלהם (דבר שהיה יותר מטופש ומסוכן מאמץ). ברור היה שכאשר ידליק את הנרות, אש תיפתח עליהם מהגדה המצרית. אבל מיכאל היה נמר ו"דווקא" ומי יעצור? אז הוא הכין חנוכייה מתרמילים של פגזים, והציב אותה ממש על גדת התעלה.
כאן הסיפור מקבל שדרוג...

באחד מימי החנוכה, הגיעה למעוז המשוררת **נעמי שמר**. מיכאל היה מפקד המעוז, וכמנהגו, ומול עיניה של המשוררת, הדליק את תרמילי הפגזים לחנוכה.

נעמי שמר התרגשה מאד, ולימים סיפרה שכשחזרה לביתה כתבה את השיר "שבחי מעוז" (מעוז של חנוכה ומעוז בתעלה).

שמענו את הסיפור הזה לראשונה לאחר שאריאל הורביץ (בנה של נעמי שמר) הופיע בכפר עזה בימי "צוק איתן", וסיפר איך נולד השיר.

החיבור בין סיפור השיר לבין מיכאל נעשה על ידי אחד מוותיקי הקיבוץ שקם ואמר שהקצין היה חבר הקיבוץ, ולאחר מכן התקשר לספר לאילנה.

אז זה הסיפור, מעניין ומרגש ביותר! ♥